

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Ústí nad Labem – pobočka v Liberci rozhodl v senátu složeném z předsedkyně Mgr. Lucie Trejbalové a soudců Mgr. Karolíny Tylové, LL.M., a Mgr. Zdeňka Macháčka ve věci

žalobce: **K. T.**
bytem L. 114, O.
zastoupen advokátem JUDr. Radkem Bechyně
sídlem Legerova 148, 280 02 Kolín

proti

žalovanému: **Krajský úřad Libereckého kraje**
sídlem U Jezů 642/2a, 461 80 Liberec 2

o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 14. 5. 2019,
sp. zn. OD 433/19 – 2/67.1/19092/Li, č. j. KULK 36604/2019,

takto:

- I. Žaloba proti rozhodnutí Krajského úřadu Libereckého kraje ze dne 14. 5. 2019, sp. zn. OD 433/19 – 2/67.1/19092/Li, č. j. KULK 36604/2019, se zamítá.
- II. Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

I. Předmět řízení

1. Žalobou podanou u zdejšího soudu v zákonem stanovené lhůtě se žalobce domáhá přezkumu shora uvedeného rozhodnutí žalovaného, kterým bylo zamítnuto jeho odvolání a potvrzeno rozhodnutí Magistrátu města Liberec, odboru dopravy, (dále jen „správní orgán I. stupně“), ze dne 21. 2. 2019, sp. zn. MML 061353/17/OD/Kzá, č. j. CJ MML 042172/19. Tímto rozhodnutím správní orgán I. stupně zamítnul jako nedůvodné námitky žalobce proti provedenému záznamu bodů v registru řidičů a potvrdil provedený záznam 12 bodů ke dni 15. 3. 2017 podle § 123f odst. 3 zákona č. 361/2000 Sb., o provozu na pozemních komunikacích a o změnách některých zákonů, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon o silničním provozu“).

II. Žaloba

2. Žalobce uvedl, že žalovaný řádně nereflektoval na odvolací důvody, nezabýval se předloženými důkazy, konkrétně rozhodnutím Krajského úřadu Moravskoslezského kraje ze dne 24. 4. 2014, č. j. MSK 49924/2014. Přitom z uvedeného rozhodnutí, jakož i dalších rozhodnutí Krajského úřadu Moravskoslezského kraje ze dne 22. 10. 2014, č. j. MSK 126113/2014 a ze dne 12. 11. 2014, č. j. MSK 121761/2014 (které byly v žalobě v rozporu s předloženými rozhodnutími označeny jako rozhodnutí Krajského úřadu Libereckého kraje) vyplývá praxe tohoto odvolacího správního orgánu, který v prakticky shodných věcech posuzoval, zda i jednotlivé podklady (rozhodnutí vydaná v blokových řízeních) mohou být způsobilým podkladem pro provedení záznamu bodů v bodovém hodnocení řidiče. Z hlediska právní jistoty považoval žalobce za nemyslitelné, aby tytéž správní orgány v jiné místní působnosti postupovaly a rozhodovaly způsobem odlišným.
3. Následně žalobce uplatnil žalobní námitku, která směřovala do nezpůsobilosti podkladů pro záznam bodů do bodového hodnocení řidiče. Nesouhlasil se závěrem žalovaného jako odvolacího orgánu, že nemůže posuzovat jednotlivé podklady, když, jak uvedl dříve, správní praxe je odlišná. Žalovanému vytýkal, že jako jediné důkazy, které žalovaný posuzoval, byla oznámení od oddělení policie o spáchání přestupku, která však podle žalobce nemohou být dostatečným důkazem, a mají být porovnána s předmětným rozhodnutím. Žalobce předložil spolu s žalobou rozhodnutí v blokových řízeních týkajících se jiných přestupků, kdy tato rozhodnutí mají sloužit jako důkaz praxe vyplňování bloků z hlediska jejich náležitostí. Například série HG/2014 č. bloku G 1498901 a série GF/2013 č. bloku F 0832677 nesplňují dostatečnou individualizaci skutku podle rozsudku Nejvyššího správního soudu, naproti tomu z rozhodnutí v blokovém řízení série FC/2013 č. bloku C 1404971 plyne dodržení zákonem stanovených požadavků.
4. K tomuto žalobnímu bodu následně žaloba v obecné rovině rozvedla, za jakých okolností není pokutový blok způsobilým podkladem pro záznam bodů. Žalobce identifikoval případy, kdy z rozhodnutí není patrné, jakého jednání se měl přestupce dopustit, upozornil na nepřípustnost použití zkratk, ze kterých nelze dostatečným způsobem seznat vytýkané jednání, kdy nestačí uvést pouze „rychlost, R, RJ, rychlost v obci (mimo obec)“ nebo

„neužil bezpečnostní pásy, nepřipoután bezp. pásem, nepřipoután BP, pásy, aj.“. Také musí být z rozhodnutí zřejmé, kde a kdy mělo ke spáchání přestupku dojít, údaje musí být čitelné, srozumitelné a přehledné. Také musí být z rozhodnutí zřejmé, kde a kdy mělo ke spáchání přestupku dojít, aby bylo vyloučeno, že se přestupek stal mimo pozemní komunikaci.

5. K jednotlivým pokutovým blokům pak žalobce uplatnil následující výhrady:
6. K pokutovým blokům ze dne 15. 3. 2017, 27. 4. 2016, 22. 9. 2013, 22. 4. 2013 a 29. 8. 2011 žalobce shodně namítal, že není přesně zjištěna osoba přestupce, údaje jsou částečně nečitelné a nebyly vypsány požadované údaje (rodné číslo, datum narození), ověření totožnosti v rozhodnutích nebylo dostačující. Podle žalobce není řádně (nečitelnost, nekompletnost) uvedena doba spáchání přestupku a údaj je proto nepřezkoumatelný. Rovněž nebylo jednoznačně stanoveno místo spáchání přestupku, protože informace o něm neobsahuje všechny údaje, názvy obce i ulice nejsou úplné, resp. uvedeny v nesrozumitelné zkratce. Z popisu přestupkového jednání nevyplývá jednoznačně skutková podstata, ani její propojení s porušenou povinností. Právní kvalifikace přestupkového jednání byla uvedena zkratkovitě, kdy byl uveden konkrétní paragraf, ale ne už body ustanovení atd. Tato vada znemožňuje přesné určení protiprávního jednání a odpovědnost žalobce za tato jednání. Zápis týkající se protiprávního jednání je vágní a neodborný a také částečně nečitelný, což potvrzuje nesprávnost napadeného rozhodnutí. Ze zápisu vyplývá porušení konkrétního paragrafu zákona o silničním provozu, ale ne jakého písmena či bodu. Výše uložené sankce není zcela zřetelná a není možné ověřit, zda jednotlivé údaje (výše sankce uvedená číslem a slovy) korespondují. Podle žalobce rovněž chybělo uvedení místa vydání rozhodnutí a vlivem zápisu není přezkoumatelné, zda byly uvedeny všechny údaje o oprávněné osobě, a to včetně jejího podpisu. Datum vyhotovení a převzetí rozhodnutí žalobcem byla uvedena tak, že znemožňují přezkoumatelnost rozhodnutí. Z rozhodnutí pak nebyl zřetelný podpis žalobce prokazující souhlas s projednáním přestupku v blokovém řízení.
7. Podle žalobce tedy není bez důvodných pochybností patrné, komu, zejména kdy a kde a také za jaký skutek byly pokuty v blokových řízeních uloženy. V tomto směru se žalobce dovolával rozsudku Nejvyššího správního soudu ze dne 28. 8. 2014, č. j. 4 As 127/2014-39 (všechny rozsudky Nejvyššího správního soudu dostupné na www.nssoud.cz).
8. Z uvedených důvodů žalobce navrhoval, aby soud napadené rozhodnutí žalovaného zrušil a věc mu vrátil k dalšímu řízení a žalobci přiznal náhradu nákladů řízení.

III. Vyjádření žalovaného

9. V písemném vyjádření k žalobě se žalovaný plně odvolal na napadené rozhodnutí a více se k žalobě nevyjádřil, protože žalobní námitky korespondují s odvolacími námitkami, k nimž se žalovaný vyjádřil v napadeném rozhodnutí. Žalovaný navrhoval, aby soud podanou žalobu v celém rozsahu zamítl s tím, že náhradu nákladů řízení neuplatňuje.

IV. Zjištění ze správního spisu

10. Výpisem z bodového hodnocení řidiče bylo doloženo, na základě jakých přestupků žalobce dosáhl 12 bodů. Dne 30. 3. 2017 podal žalobce námitky do oznámení správního orgánu I. stupně o dosažení 12 bodů v bodovém hodnocení a výzvy k odevzdání řidičského průkazu v důsledku pozbytí řidičského oprávnění ze dne 21. 3. 2017. V odůvodnění námitek žalobce uvedl, že nesouhlasí s veškerými záznamy bodů v registru řidičů a navrhl, aby spisový materiál byl doplněn o rozhodnutí, kterými byl žalobce uznán vinným z přestupků.
11. Správní orgán I. stupně měl k dispozici evidenční kartu řidiče, dvě oznámení o uložení pokuty v blokovém řízení ze dne 16. 3. 2017, oznámení o uložení pokuty v blokovém řízení ze dne 28. 4. 2016, příkaz ze dne 3. 4. 2015, oznámení o uložení pokuty v blokovém řízení ze dne 23. 9. 2013, oznámení o uložení pokuty v blokovém řízení ze dne 22. 4. 2013, oznámení o uložení pokuty v blokovém řízení ze dne 30. 8. 2011, příkaz ze dne 27. 7. 2010 a trestní příkaz ze dne 7. 4. 2009. Dále byly vyžádány kopie pokutových bloků.
12. Řízení o námitkách bylo přerušeno usnesením ze dne 23. 8. 2017 z důvodu podání návrhu na provedení přezkumného řízení ve věci přestupku ze dne 15. 3. 2017 č. pokutového bloku D1899476 série GD/2014, uvedený návrh byl však nebyl shledán důvodným a správní orgán I. stupně v řízení pokračoval.
13. Rozhodnutím správního orgánu I. stupně ze dne 2. 3. 2018 byly námitky žalobce zamítnuty podle § 123f odst. 3 zákona o silničním provozu jako neodůvodněné a provedený záznam 12 bodů ke dni 15. 3. 2017 byl potvrzen. Na základě blanketního odvolání žalobce proti rozhodnutí správního orgánu I. stupně ze dne 20. 3. 2018, doplněného o odvolací důvody podáním ze dne 6. 4. 2018, žalovaný svým rozhodnutím ze dne 24. 8. 2018 rozhodnutí správního orgánu I. stupně ze dne 2. 3. 2018 zrušil a vrátil celý případ k novému projednání správnímu orgánu I. stupně s odůvodněním, že správním orgánem I. stupně bylo v řízení předcházejícím vydání rozhodnutí porušeno ustanovení § 36 odst. 3 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „správní řád“), když žalobci před vydáním rozhodnutí ve věci nebyla dána možnost vyjádřit se k podkladům rozhodnutí.
14. Správní orgán I. stupně pokračoval v řízení a v rozhodnutí ze dne 21. 2. 2019 znovu námitky žalobce zamítnul podle § 123f odst. 3 zákona o silničním provozu jako neodůvodněné a provedený záznam 12 bodů ke dni 15. 3. 2017 potvrdil. V uvedeném rozhodnutí se správní orgán I. stupně zabýval jednotlivými pokutovými bloky ze dne 15. 3. 2017, 27. 4. 2016, 22. 9. 2013, 22. 4. 2013, 29. 8. 2011, ale i poskytnutými příkazy ze dne 3. 4. 2015 a 27. 7. 2010 a trestním příkazem ze dne 7. 4. 2009. Správní orgán I. stupně se podrobně zabýval jednotlivými náležitostmi pokutových bloků z hlediska jejich určitosti a srozumitelnosti. Shledal, že bloky obsahují všechny náležitosti, údaje jsou srozumitelné a dostatečné a společně s oznámením rozhodnutí o uložení pokuty v blokovém řízení jsou způsobilým podkladem k zápisu bodů do evidenční karty řidiče. Stejně tak předmětné příkazy a trestní příkaz zhodnotil správní orgán I. stupně jako způsobilé podklady k zápisu bodů do evidenční karty řidiče. Správní

orgán I. stupně doplnil, že v řízení o námitkách proti provedenému záznamu bodů zkoumá pouze to, zda je tu způsobilý podklad pro záznam bodů, nezkoumá však správnost a zákonnost aktů orgánů veřejné moci, na jejichž základě došlo k záznamu bodů (uplatní se presumpce správnosti správních aktů). Správní orgán I. stupně konstatoval, že za uvedené přestupky a trestný čin byl zaznamenán správný počet bodů dle relevantní přílohy zákona o silničním provozu a nebyl shledán důvod pro jejich opravu či změnu. V závěru správní orgán I. stupně podotkl, že s citacemi z rozhodnutí Krajského úřadu Moravskoslezského a Jihočeského kraje se neztotožňuje, protože se netýkají předmětného správního řízení.

15. Blanketní odvolání ze dne 12. 3. 2019 žalobce dodatečně doplnil dne 25. 3. 2019. Obecné odvolací námitky směřovaly do přezkoumatelnosti rozhodnutí a způsobilosti podkladů pro zápis. V odvolání bylo napadnuto i používání zkratk k popisu přestupkového jednání a citováno z rozsudku Nejvyššího správního soudu ze dne 28. 8. 2014 sp. zn. 4 As 127/2014-39. Odvolání zmínilo rozhodnutí Krajského úřadu Moravskoslezského i Jihočeského kraje, která se nezpůsobilostí podkladů pro záznam do registru řidičů zabývala. Podle žalobce nebyly naplněny náležitosti pokutových bloků. Oznámení o uložení pokuty nemůže být dostatečným důkazem o tom, že pro záznam bodů v registru řidičů existoval způsobilý podklad. Důkazem mělo být detailní posouzení jednotlivých pokutových bloků. Dále se žalobce v odvolání vyjadřoval konkrétně k jednotlivým pokutovým blokům a zpochybňoval údaje uvedené v jednotlivých kolonkách, shodně jako v žalobě.
16. Žalobou napadeným rozhodnutím ze dne 14. 5. 2019 žalovaný odvolání žalobce zamítl a prvostupňové rozhodnutí potvrdil. V úvodu žalovaný konstatoval, že odvolací námitky žalobce v odvolání ze dne 12. 3. 2019 jsou naprosto shodné jako v předcházejícím odvolání ze dne 20. 3. 2018, přičemž orgán I. stupně se s odvolacími námitkami řádně vypořádal, s čímž se žalovaný plně ztotožňuje. Pro úplnost však žalovaný nejprve posoudil námitku týkající se vad výroku prvostupňového rozhodnutí a s touto námitkou se neztotožnil. Předmětný výrok splňoval všechny náležitosti uvedené v § 68 odst. 2 správního řádu. Podle žalovaného správní orgán I. stupně dostatečně reagoval na základě příkazů a trestního příkazu a na základě řádně vyplněných bloků, podle kterých byly žalobci body zaznamenány, nejen na základě oznámení o přestupcích. Pokutový blok dle žalovaného obsahuje požadavky kladené na něj § 85 odst. 4 zákona č. 200/1990 Sb., o přestupcích, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon o přestupcích“). Žalovaný se poté podrobně zabýval náležitostmi bloků a na základě skutečností v nich uvedených dovodil, že odvolací námitky jsou nedůvodné. Na podporu svých závěrů ve vztahu k době spáchání přestupku žalovaný upozornil na rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 27. 9. 2016, sp. zn. 5 As 71/2016-58. Ohledně odkazu na rozhodnutí Krajských úřadů Moravskoslezského kraje a kraje Jihočeského žalovaný konstatoval, že žalobce neuvedl žádné konkrétní námitky vztahující se k těmto rozhodnutím. Ohledně vypořádání této námitky se žalovaný odkázal na rozsudek Krajského soudu v Ústí nad Labem - pobočka Liberec ze dne 15. 2. 2016, č. j. 59 A 68/2015-52, kde byla řešena obdobná otázka. K námitce žalobce o nezpůsobilosti podkladů pro záznam bodů žalovaný uvedl, že ani tato námitka se nevztahuje konkrétně k předmětnému řízení, nadto v souladu s rozsudkem Nejvyššího

správního soudu ze dne 7. 6. 2016, sp. zn. 10 As 53/2016-44, provedl správní orgán I. stupně záznamy do registru řidičů na základě oznámení o uložení blokové pokuty, přičemž z nich nevyplývaly žádné pochybnosti o údajích v nich obsažených, a na základě pravomocných příkazů.

V. Posouzení věci krajským soudem

17. Napadené rozhodnutí a řízení jeho vydání předcházející soud přezkoumal v řízení podle části třetí, hlavy druhé, dílu prvního zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „s. ř. s.“), v rozsahu a v mezích uplatněných žalobních bodů podle § 75 odst. 2 s. ř. s., v duchu dispoziční zásady, kterou je správní soudnictví ovládáno, s tím, že přitom vycházel ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době rozhodování správního orgánu v souladu s § 75 odst. 1 s. ř. s.
18. Předmětem soudního přezkumu jsou správní rozhodnutí vydaná ve věci námitek proti záznamu 12 bodů v registru řidičů uplatněných podle § 123f odst. 1 zákona o silničním provozu. Podle tohoto ustanovení, nesouhlasí-li řidič s provedeným záznamem bodů v registru řidičů, může podat proti provedení záznamu písemně námitky obecnímu úřadu obce s rozšířenou působností příslušnému k provádění záznamu. Shledá-li obecní úřad obce s rozšířenou působností námitky oprávněné, nejpozději do 10 pracovních dnů ode dne, kdy mu byly námitky doručeny, provede opravu záznamu o dosaženém počtu stanovených bodů v registru řidičů a neprodleně písemně vyrozumí o provedené opravě záznamu řidiče (odst. 2). Shledá-li naopak příslušný obecní úřad obce s rozšířenou působností námitky řidiče neodůvodněné, rozhodnutím námitky zamítne a provedený záznam potvrdí (odst. 3).
19. V obecné rovině soud nejprve připomíná, že rozsah řízení o námitkách vymezil již Nejvyšší správní soud v rozsudku ze dne 6. 8. 2009, č. j. 9 As 96/2008-44, podle něhož: *„Správní orgán rozhodující v řízení o námitkách proti provedenému záznamu bodů v registru řidičů (§ 123f zákona o silničním provozu) je oprávněn zkoumat pouze to, zda existuje způsobilý podklad pro záznam (tj. pravomocné rozhodnutí příslušného orgánu veřejné správy či soudu ve smyslu § 123b odst. 1 a 2 citovaného zákona), zda záznam v registru řidičů byl proveden zcela v souladu s tímto způsobilým podkladem a zda počet připsaných bodů odpovídá v příloze k citovanému zákonu obsaženému bodovému hodnocení jednání. Správní orgán však v tomto řízení zásadně nepřezkoumává správnost a zákonnost aktů orgánů veřejné moci, na základě kterých byl záznam proveden, neboť na tyto akty je třeba nahlížet jako na správné a zákonné, a to až do okamžiku, než je příslušný orgán veřejné moci zákonem předvídaným postupem prohlásí za nezákonné a zruší je (zásada presumpce správnosti aktů orgánů veřejné moci)“.* V řízení o námitkách tedy správní orgán posuzuje, zda byly záznamy bodů v registru řidičů provedeny v souladu se zákonem, tj. zda podkladem pro záznam bylo pravomocné rozhodnutí, zda počet zaznamenaných bodů odpovídá spáchanému přestupku atd. Tomu pak logicky odpovídá i výrok rozhodnutí a jeho odůvodnění. V důsledku toho tedy správní orgán ověří, zda oznámení, které bylo podkladem pro záznam bodů v registru řidičů, plně odpovídá skutečnostem uvedeným v rozhodnutí nebo v dokladu o blokové pokutě (srov. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 11. 11. 2011, č. j. 5 As 76/2010-59). Z judikatury Nejvyššího správního soudu (srov. např. rozsudky ze dne 4. 9. 2012,

č. j. 7 As 94/2012-20 či ze dne 28. 8. 2014, č. j. 4 As 127/2014-39) ve spojitosti s usnesením Nejvyššího soudu ze dne 12. 4. 2001, sp. zn. 21 Cdo 776/2000, plynou hlediska, ze kterých je třeba zkoumat jednotlivá rozhodnutí vydaná v blokovém řízení (pokutové bloky), aby mohl být učiněn závěr o zákonném podkladu pro záznam bodů v registru řidičů.

20. První žalobní bod, který se týká nereflektování odvolacích důvodů, v podstatě kopíruje žalobní námitky uplatněné již v žalobách projednávaných zdejším soudem pod sp. zn. 59 A 15/2015, sp. zn. 59 A 34/2015, sp. zn. 59 A 64/2015, sp. zn. 59 A 65/2015 či sp. zn. 59 A 68/2015, sp. zn. 59 A 118/2017, z poslední doby např. pod. sp. zn. 59 A 46/2018 či sp. zn. 59 A 63/2018, sp. zn. 59 A 86/2018 nebo sp. zn. 59 A 89/2018. Žaloba v tomto směru neobsahovala žádné žalobní výhrady, které by žalobcův případ individualizovaly a směřovaly do konkrétních částí napadeného rozhodnutí žalovaného a opomenutí konkrétních odvolacích námitek.
21. K uplatněnému žalobnímu bodu soud shodně jako v předchozích rozhodnutích v shora označených věcech uvádí, že je samozřejmě povinností žalovaného jako odvolacího orgánu svoje rozhodnutí řádně odůvodnit v souladu s § 68 odst. 3 správního řádu, včetně vypořádání odvolacích námitek. Tuto povinnost však nelze absolutizovat a chápat ji jako striktní požadavek na podrobné vypořádání každé dílčí námitky a argumentace, je-li z odůvodnění rozhodnutí seznatelné, jak o odvolacích důvodech žalovaný uvažil a na základě jakého skutkového stavu, právních úvah a důvodů tak učinil. Některé výtky mohou být vypořádány i tak, že v odůvodnění svého rozhodnutí prezentuje správní orgán názor odlišný od žalobce, který přesvědčivě zdůvodní. Tím se s námitkami účastníka řízení vždy minimálně *implicite* vypořádá.
22. Soud má za to, že napadené rozhodnutí se plně vypořádalo jak s odvolacími důvody uplatněnými v obecné rovině, včetně odkazu na rozhodnutí vydávaná jinými krajskými úřady, tak i s konkrétními výtkami, které žalobce vůči jednotlivým předmětným blokům vznesl. Soud považoval v daném případě rozhodnutí žalovaného za srozumitelné, přezkoumatelné, řádně odůvodněné.
23. Odvolávali se žaloba znovu v úvodní části na rozhodnutí Krajského úřadu Moravskoslezského kraje ze dne 24. 4. 2014, jakož i na další rozhodnutí tohoto správního orgánu, uvádí soud, že nepovažoval za potřebné se jimi zabývat pro účely posouzení žalobních námitek. Žalobce nenavrhoval těmito listinami doplnit dokazování, neuváděl ani, jaké skutečnosti by jimi mohly být podloženy, kromě správní praxe toho kterého správního orgánu. K tomu lze jen poznamenat, že případná jiná praxe správního orgánu či rozsah odůvodnění jiných rozhodnutí bez dalšího nemůže vést k závěru o nezákonnosti rozhodnutí žalovaného.
24. Další částí žaloby žalobce brojí (pozn. soudu opět shodně jako v žalobách podaných stejným právním zástupcem v již dříve projednávaných věcech) v obecné rovině proti nezpůsobilosti podkladů pro záznam bodů v registru řidičů. S tezemi, které žaloba ve vztahu k rozhodnutím o přestupcích a rozhodnutím vydaných v blokovém řízení soudu

V pokutovém bloku bylo konkretizováno místo spáchání přestupku a čas dostatečně a srozumitelně. Výše pokuty uložené za přestupek je v pokutovém bloku čitelně uvedena shodně číslicí i slovně. Dále je zde otisk úředního razítka s textem „Policie České republiky“, identifikační číslo a podpis policisty, místo i datum vydání pokutového bloku.

28. Obsahuje-li pokutový blok ze dne 15. 3. 2017 právní kvalifikaci „§125c/1k zák. č. 361/2000 Sb.“, považuje soud tento popis za postačující. Z uvedené zkratky právní kvalifikace je nade vše zřejmé, že žalobcovo jednání bylo kvalifikováno podle § 125c odst. 1 písm. k) zákona o silničním provozu. Tedy žalobce při řízení vozidla jiným jednáním, než které je uvedeno pod písmeny a) až j) uvedeného ustanovení, nesplnil nebo porušil povinnost stanovenou v hlavě II zákona o silničním provozu. V pokutovém bloku bylo dále uvedeno „15. 3. 2017 v 11.00 hod. v Raspenavě v ul. Liberecká, 3L51310, § 6/1a z. č. 361/2000 Sb. – za jízdy nebyl připoután bezp. pásem“. Z těchto zkratk běžně užívaných v blokovém řízení vyplývá, že žalobce porušil povinnost dle § 6 odst. 1 písm. a) zákona o silničním provozu, když žalobce jako řidič motorového vozidla nebyl za jízdy připoután na sedadle bezpečnostním pásem, pokud jím je sedadlo povinně vybaveno podle zvláštního právního předpisu. Jednání žalobce bylo dostatečně zachyceno ve smyslu § 85 odst. 4 zákona o přestupcích. V pokutovém bloku bylo konkretizováno místo spáchání přestupku a čas dostatečně a srozumitelně. Výše pokuty uložené za přestupek je v pokutovém bloku čitelně uvedena shodně číslicí i slovně. Dále je zde otisk úředního razítka s textem „Policie České republiky“, identifikační číslo a podpis policisty, místo i datum vydání pokutového bloku.
29. Obsahuje-li pokutový blok ze dne 27. 4. 2016 právní kvalifikaci „§125c/1k zák. č. 361/2000 Sb.“, považuje soud tento popis za postačující. Z uvedené zkratky právní kvalifikace je nade vše zřejmé, že žalobcovo jednání bylo kvalifikováno podle § 125c odst. 1 písm. k) zákona o silničním provozu. Tedy žalobce při řízení vozidla jiným jednáním, než které je uvedeno pod písmeny a) až j) uvedeného ustanovení, nesplnil nebo porušil povinnost stanovenou v hlavě II zákona o silničním provozu. V pokutovém bloku bylo dále uvedeno „27. 4. 2016, 14:25, v Liberci, ul. U Nisy, RZ 7U87558, por. us. § 6/1a z. č. 361/2000 Sb., řidič nebyl připoután za jízdy bezp. pásem, por. us. § 5/1a z. č. 361/2000 Sb., neúplná povinná výbava řidič nepředložil reflexní vestu“. Z těchto zkratk běžně užívaných v blokovém řízení vyplývá, že žalobce porušil povinnost dle § 6 odst. 1 písm. a) zákona o silničním provozu, když žalobce jako řidič motorového vozidla nebyl za jízdy připoután na sedadle bezpečnostním pásem, pokud jím je sedadlo povinně vybaveno podle zvláštního právního předpisu. Vedle toho žalobce porušil povinnost dle § 5 odst. 1 písm. a) zákona o silničním provozu, když jako řidič užíval vozidlo, které nesplňovalo technické podmínky stanovené zvláštním právním předpisem, což v daném případě spočívalo v porušení § 31 vyhlášky č. 341/2014 Sb., o schvalování technické způsobilosti a o technických podmínkách provozu vozidel na pozemních komunikacích, ve znění pozdějších předpisů, který ukládal povinnost, že motorová vozidla, s výjimkou motocyklů a mopedů, musí být vybavena oděvním doplňkem s označením z retroreflexního materiálu. Jednání žalobce bylo dostatečně zachyceno ve smyslu § 85 odst. 4 zákona o přestupcích. V pokutovém bloku bylo konkretizováno místo spáchání přestupku a čas dostatečně a srozumitelně. Výše pokuty uložené za přestupek je v pokutovém bloku čitelně uvedena shodně číslicí i slovně. Dále je

zde otisk úředního razítka s textem „Policie České republiky“, identifikační číslo a podpis policisty, místo
i datum vydání pokutového bloku.

30. Obsahuje-li pokutový blok ze dne 22. 9. 2013 právní kvalifikaci „§125c/1f4 zák. č. 361/2000 Sb.“ a dodatek „§ 18/4 zák. č. 361/2000 Sb.“ v rámci popisu skutku, považuje soud tyto údaje za postačující, v souladu s § 85 odst. 4 zákona o přestupcích. Z uvedené zkratky právní kvalifikace je nade vše zřejmé, že žalobcovo jednání bylo kvalifikováno podle § 125c odst. 1 písm. f) bod 4 zákona o silničním provozu za porušení povinnosti dle § 18 odst. 4 uvedeného zákona, tedy překročení nejvyšší dovolené rychlosti v obci o méně než 20 km/h nebo mimo obec o méně než 30 km/h. Tomu odpovídá popis skutku slovy „rychlost 50/65/62“. Z těchto zkratk běžně užívaných při vyplňování bloků vyplývá, že žalobce porušil povinnost dle § 18 odst. 4 zákona o silničním provozu, když mu byla naměřená rychlost 65 km/h, po odečtu odchylky přístroje rychlost 62 km/h, a že byl překročen rychlostní limit v obci 50 km/h. Opět je zde konkretizován čas a místo spáchání přestupku údaji „22. 9. 2013, 11:50 hod., Jířikov, ul. Rumburská u č.p. 47“, časově i místně bylo přestupkové jednání žalobce tedy dostatečně zachyceno. Výše pokuty uložené za přestupek je v pokutovém bloku čitelně uvedena shodně číslíci i slovně. Dále je zde otisk úředního razítka s textem „Policie České republiky“, identifikační číslo a podpis policisty, místo i datum vydání pokutového bloku.
31. Obsahuje-li pokutový blok ze dne 22. 4. 2013 právní kvalifikaci „§125c/1f4 zák. č. 361/2000 Sb.“ a dodatek „Překročení povolené rychlosti v obci, v měřeném úseku, po odečtu tolerance radaru o 12 km/h, § 18/4 zák. 361/2000 Sb.“ v rámci popisu skutku, považuje soud tyto údaje za postačující, v souladu s § 85 odst. 4 zákona o přestupcích. Z uvedené právní kvalifikace je nade vše zřejmé, že žalobcovo jednání bylo kvalifikováno podle § 125c odst. 1 písm. f) bod 4 zákona o silničním provozu za porušení povinnosti dle § 18 odst. 4 uvedeného zákona, tedy překročení nejvyšší dovolené rychlosti v obci o méně než 20 km/h nebo mimo obec o méně než 30 km/h. Opět je zde konkretizován čas a místo spáchání přestupku údaji „12:13, 1/13, Prchal Plast“, v „Jílovém“, časově i místně bylo přestupkové jednání žalobce tedy dostatečně zachyceno. Výše pokuty uložené za přestupek je v pokutovém bloku čitelně uvedena shodně číslíci i slovně. Dále je zde nečitelný otisk úředního razítka, identifikační číslo a podpis policisty, místo i datum vydání pokutového bloku.
32. Obsahuje-li pokutový blok ze dne 29. 8. 2011 právní kvalifikaci „§125c/1k zák. č. 361/2000 Sb.“, považuje soud tento popis za postačující. Z uvedené zkratky právní kvalifikace je nade vše zřejmé, že žalobcovo jednání bylo kvalifikováno podle § 125c odst. 1 písm. k) zákona č. 361/2000 Sb., o silničním provozu. Tedy žalobce při řízení vozidla jiným jednáním, než které je uvedeno pod písmeny a) až j) uvedeného ustanovení, nesplnil nebo porušil povinnost stanovenou v hlavě II zákona o silničním provozu. V pokutovém bloku bylo dále uvedeno „řidič neměl při jízdě pásy 6/1/a 361/2000 Sb“. Z těchto zkratk běžně

užívaných v blokovém řízení vyplývá, že žalobce porušil povinnost dle § 6 odst. 1 písm. a) zákona o silničním provozu, když žalobce jako řidič motorového vozidla nebyl za jízdy připoután na sedadle bezpečnostním pásem, pokud jím je sedadlo povinně vybaveno podle zvláštního právního předpisu. Jednání žalobce bylo dostatečně zachyceno ve smyslu § 85 odst. 4 zákona o přestupcích. V pokutovém bloku bylo konkretizováno místo spáchání přestupku a čas dostatečně a srozumitelně, a to v Liberci dne 29. 8. 2011 v 13:35, ul. Dobiášova. Výše pokuty uložené za přestupek je v pokutovém bloku čitelně uvedena shodně číslí i slovně. Dále je zde otisk úředního razítka s textem „Policie České republiky“, identifikační číslo a podpis policisty, místo i datum vydání pokutového bloku.

33. Ve vztahu ke všem předmětným pokutovým blokům soud zdůrazňuje, že žalobce se mohl na místě bránit proti zjištění přestupkového jednání, jeho prokázání, právní kvalifikaci a uložené pokutě (což jsou podmínky pro vydání rozhodnutí v blokovém řízení podle § 84 odst. 1 zákona o přestupcích), což neučinil. V předmětných pokutových blocích nebylo nutné podrobněji rozepisovat přestupek, místo jeho spáchání atd., pokud nebylo sporu o tom, že šlo o porušení povinnosti při provozu na pozemních komunikacích. Předmětné pokutové bloky považuje soud za dostatečně určité, srozumitelné a čitelné.
34. Ze shodných a převážně obecných formulací žalobních námitek je zjevné, že námitky jsou uplatněny bez znalosti konkrétních údajů, které byly v pokutovém či příkazovém bloku vyplněny.
35. Rovněž lze shrnout, že obecné námitky ohledně specifikace místa spáchání přestupkového jednání, které opět žalobce uplatnil ve vztahu ke všem pokutovým blokům, neshledal soud důvodnými. Popisem místa spáchání přestupků se v napadeném rozhodnutí ve vztahu ke všem blokům podrobně zabýval žalovaný a soud se s jeho závěry ztotožnil, jak rozvedl v předchozích bodech rozsudku. Žalobce namítá pouze formální nedostatky, aniž by se současně bránil tomu, že daný přestupek v uvedeném místě nespáchal, že nesouhlasil na místě s jeho kvalifikací, netvrdí, že nepodepsal pokutový blok či byl k podpisu donucen. Za takové situace nebylo nutné v blocích ještě podrobněji popisovat místo přestupkového jednání, pokud nebylo sporu o tom, že šlo o porušení povinnosti při provozu na pozemních komunikacích, resp. si soud neumí představit podrobnější identifikaci místa než uvedením obce, ulice a jejího úseku uvedením přesného místa.
36. Soud tedy uzavírá tím, že předmětné pokutové bloky, jejichž nedostatky žalobce namítal, správní orgány správně posoudily jako způsobilé podklady pro zápis příslušného počtu bodů do registru řidičů. Protože, jak soud odůvodnil ve vztahu k jednotlivým blokům, ve vydaných pokutových blocích bylo vždy řádně uvedeno, za jaký přestupek byla pokuta v blokovém řízení na místě uložena, nemohla vzniknout pochybnost o věcné příslušnosti orgánů policie, resp. obecní policie přestupky v blokovém řízení projednat ve smyslu § 86 písm. a), e) bod 1 zákona o přestupcích. Nelze dospět k závěru, že by správní orgány postupovaly při vyřízení námitek nezákonně.

VI. Závěr a náklady řízení

37. S ohledem na shora uvedené soud žalobu jako nedůvodnou zamítl podle § 78 odst. 7 s. ř. s. O podané žalobě rozhodl soud bez nařízení jednání, a to v souladu s § 51 odst. 1 s. ř. s., za výslovného souhlasu žalobce a žalovaného.
38. Výrok o náhradě nákladů řízení se opírá o § 60 odst. 1 věta první s. ř. s., podle něhož má účastník, který měl ve věci plný úspěch, právo na náhradu nákladů řízení před soudem, které důvodně vynaložil proti účastníkovi, který ve věci úspěch neměl.
39. V souzeném případě měl úspěch žalovaný správní orgán, ten náhradu nákladů řízení nepožadoval, ostatně mu ani žádné náklady nad rámec jeho běžné činnosti nevznikly, soud proto vyslovil, že žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou (více) vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Připadne-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejblíže následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

Liberec 10. říjen 2019

Mgr. Lucie Trejbalová,
předsedkyně senátu